

Stjórn Fjármálaeftirlitsins
b.t. Aðalsteins Leifssonar
Höfðatúni 2
105 Reykjavík.

Reykjavík, 20. febrúar 2012.

Efni:

Andmælaréttur vegna fyrirhugaðrar uppsagnar Gunnar P. Andersen, sem boðuð var í boðsendu bréfi að kvöldi föstudagsins 17. febrúar síðastliðinn.

Fyrir hönd umbjóðanda míns, Gunnars P. Andersen, er hér með krafist rýmri frests til andmæla af tveimur ástæðum.

Í fyrsta lagi er fresturinn almennt of stuttur og andstæður meginreglum stjórnsýslulaga nr. 37/1993. Umbjóðanda mínum barst tilkynning um hina fyrirhuguðu löglausu uppsögn að kvöldi síðastliðins föstudags, 17. febrúar. Andmælafrestur er því einungis einn virkur dagur í máli af þeim alvarleika sem hér er á ferðinni, en það varðar auðvitað bæði æru og fjárhagslega afkomu umbjóðanda míns. Til hins er og að líta að eftir að stjórn FME afréð einhliða að birta álitsgerð Ástráðs Haraldssonar lögmanns um mat á hæfi umbjóðanda míns á heimasíðu FME hefur hann mátt þola stanslausán ágang fjölmöðla og hefur ekki notið vinnufriðar. Því verður ekki trúð fyrr en tekið verður á því að stjórnin hafni eðlilegum fresti og geri sig þannig bera að valdníðslu gagnvart umbjóðanda mínum.

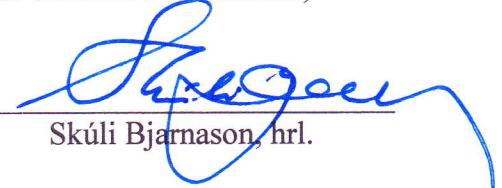
Í öðru lagi vantar umbjóðanda minn enn gögn og upplýsingar um nokkur neðangreind grundvallaratriði áður en hann getur tjáð sig heildstætt um málið:

- 1. Meint ný gögn.** Enn er ítrekað látið að því liggja að einhver ný gögn liggi til grundvallar fyrirhugaðri uppsögn. Formaður stjórnar FME hefur a.m.k. í tvígang í viðtölu um helgina lýst því yfir í fréttaviðtölu að svo sé. Vinsamlegast upplýsið undirritaðan með nákvæmum hætti hvað um er að ræða svo hægt sé að tjá sig um gögnin. Rétt er að benda á í þessu sambandi að þegar talað er um ný gögn hlýtur að vera átt við eithvað sem máli skiptir og sem ekki var vitað um áður og er til þess fallið að varpa nýju ljósi á málið. Fundargerðir þær sem aflað var í næst síðustu rannsókn Andra Árnasonar lögmanns á hæfi umbjóðanda míns, fullnægja auðvitað ekki þessum kröfum svo dæmi sé tekið. Það er **alger grundvallarkrafa** að menn hætti að fara eins og köttur í kringum heitan graut í þessum efnum; **vinsamlega upplýsið nákvæmlega á hvaða nýjum gögnum er byggt** og látið ljósrit skjalsins fylgja.
- 2. Málið enn til rannsóknar?** Formaður stjórnarinnar lýsti því yfir í útværpsiðtali á RÚV og víðar á laugardaginn að málið væri enn til rannsóknar. Vinsamlegast upplýsið af eða á hvort það sé rétt eða rangt. Ef það er rétt óskast haldbærar skýringar á því hvernig er hægt að boða uppsögn með löglegum hætti meðan rannsókn er ekki lokið.
- 3. Lagaheimild.** Í hinu tilvitnaða bréfi stjórnar frá laugardeginum er vísað til 6. tl. 3. gr. stjórnsýslulaga 37/1993 sem lagaheimildar fyrir uppsögninni. Eins og kunnugt er fjallar tilvitnuð lagagrein um sérstakt vanhæfi í einstökum málum sem getur orðið þess valdandi að viðkomandi stjórnvald þarf að segja sig frá afgreiðslu tiltekins máls. Gerð er krafa um að upplýst verði hvort hér er um innsláttarvillu er að ræða og ef svo er óskast upplýst á hvaða lagaheimild hugmyndin er að byggja uppsögnina á komi til hennar.

4. **Vægi lögfræðiálita.** Vinsamlegast upplýsið hvað ræður því að svo virðist sem fyrirhugað sé að gera álti Ástráðs Haraldssonar hærra undir höfði en tveimur lögfræðiálitum Andra Árnasonar. Af hverju er það marktækara, byggir hann á öðrum eða nýjum gögnum, hverjum og þá hvernig? Er um að ræða virtari eða trúverðugri lögmann? Nauðsynlegt er að fyrir liggi hvað liggur til grundvallar vali stjórnar á lögfræðiáliti þannig að hægt sé að andmæla forsendum þess að gert er upp á milli álita með þessum hætti. Af hverju var t.a.m. álit Ástráðs sett á heimasíðu FME en hvorugt álita Andra Árnasonar?
5. **Fyrri andmæli Gunnars.** Í andmælabréfi umbjóðanda míns við drögum að áliti Ástráðs var fullyrt að margumrædd skýrslugjöf til FME í júní 2001 hafi verið rétt og eru tilfærð 5 númeruð atriði því til stuðnings. Það skiptir auðvitað höfuðmáli að upplýsa hvort þetta var gert svona af því að menn töldu að þannig ætti að gera það, það væri einfaldlega réttara, eða hvort meðvitað var verið að reyna að blekkja FME. Í lokaskýrslu lögmannsins er ekkert gert með neinn þessara punkta utan eins sem er lauslega getið. Þar sem það verður ekki ráðið af skýrslu lögmannsins hvort eða hvernig þetta var skoðað óskast upplýst frekar um það. Meðan ekkert frekara liggur fyrir verður að telja að það sé ósannað að reynt hafi verið „að villa um fyrir stofnuninni“ eins og fullyrt er í tilvitnuðu bréfi sem umbjóðanda mínum barst sl. föstudag. Hér eru á ferðinni grafalvarlegar ásakanir sem enginn fótur er fyrir. Umbjóðandi minn hefur marglýst því hvernig að undirbúningi skýrslugjafar var staðið, en það er því miður eins og enginn vilji sé til að leiða hið sanna í ljós, niðurstaðan hafi m.ö.o. verið ákveðin fyrirfram.
6. **Starfsréttindi.** Ekki verður annað ráðið af tilvitnuðu bréfi um væntanlega uppsögn en að horft sé gersamlega fram hjá þeirri staðreynd að umbjóðandi minn er embættismaður og nýtur lögkjara og réttinda sem slíkur hvað sem líður einstökum ákvæðum ráðningarsamnings. Hver er afstaða stjórnar til þessa þáttar? Er ætlunin að fótum troða eða virða lögboðinn rétt umbjóðanda míns?

Hér að framan hafa verið settar fram 5 einfaldar spurningar sem nauðsynlegt er að fá skýr svör við áður en hægt verður að beita raunverulegum andmælarétti. Andmælaréttur út í loftið án þess að hafa fengið fram málsástæður gagnaðila er auðvitað einskis virði. Það er ekki hægt að andmæla fyrr en fyrir liggur á hverju er byggt, en þó fyrst og fremst að fá um það skýr og afdráttarlaus svör **hvaða ný gögn í málinu liggja nú fyrir**. Þetta hlýtur að vera hinn einfaldi kjarni þessa máls. Það getur ekki verið til mikils mælst að ábyrgir stjórnarmenn, tveir háskólakennrar, þar af annar lögfræðimenntaður og aðstoðarseðlabankastjóri, hætti að tala í véfréttastíl.

Virðingarfyllst,
f.h. Gunnars P. Andersen,

Skúli Bjarnason, hrl.

afrit
 Ingibjörg Þorsteinsdóttir
 Arnór Sighvatsson